

РЕШЕНИЕ

№ 843

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6963** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Щ. Х. Щ. от [населено място] срещу решение № 1293 от 12.04.2022 г., постановено по НАХД № 77/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 107-ти състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ), серия К № 5016601, издаден от СДВР. С оспорения ЕФ на касатора, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата си касаторът твърди, че решението на въззивния съд е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че районният съд не се е произнесъл по релевираните пред него основания за отмяна на електронния фиш. В тази връзка излага съображения, че не са изяснени всички обстоятелствата по делото, поради което установената фактическа обстановка не отговаря на действителността. Конкретно твърди, че не е установено мястото на извършване на нарушението. Според него не са събрани достатъчно доказателства, с които да се ангажира административнонаказателната му отговорност. Посочва, че СРС не е установил по несъмнен начин дали е имало в действителност

поставен пътен знак В 26 за ограничение на скоростта и каква е била въведената максимално допустима скорост. Моли за отмяна на решението на районния съд и за отмяна на издадения ЕФ.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява, представлява се от адв. М., който поддържа жалбата и излага подробни съображения в подкрепа на основателността ѝ. По искане на касатора по делото е събрано и прието ново писмено доказателство от Столична община - схема на процесния пътен участък.

Ответникът - Столична дирекция вътрешни работи, отдел „Пътна полиция“, чрез юрк. Б., оспорва касационната жалба и представя писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна в процеса, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в законоустановения срок за това.

Разгледана по същество, същата е основателна.

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 18.06.2021 г. в 11.12 часа в [населено място], по [улица]срещу парк - музей „Врана“, с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол - АТСС, С. М2, била засечена скорост на движение на лек автомобил „М. Е200 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] , 64 км/ч. (при отчетен толеранс) при разрешена скорост 50км/ч., въведено с пътен знак В-26 за населено място - т.е. превишение 16 км/ч. Към датата на процесното нарушение собственик на заснетия автомобил е Щ. Х. Щ..

Тези фактически констатации въззивният съд е извел след цялостна проверка и анализ на събраните по делото доказателства, като е приел, че описаното в електронния фиш административно нарушение е осъществено и законосъобразно е ангажирана отговорността на лицето, поради което е потвърдил ЕФ.

За да обоснове този извод съдът е приел, че същият е издаден при спазване на установената в чл.189, ал. 4 ЗДвП форма, като съдържа всички лимитирано посочени в този текст реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна. По безспорен начин е установено нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Правилно е приложен материалния закон. При тези мотиви СРС е потвърдил обжалвания ЕФ.

Пред настоящата касационна инстанция са приети нови писмени доказателства - копие на проект на постоянна организация на движението по [улица], в процесния участък.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но е неправилно.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение в населено място водачът на пътното превозно средство не трябва да превишава максимално определената скорост от 50 км/ч. Определящо за съставомерността на деянието по посочения текст е мястото на извършване на нарушението, т.е. трябва да е безспорно установено, че нарушението е извършено в населено място. В чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е

предвидено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В настоящия случай това означава, че е възможно участък от пътя да е част от населено място, но ограничението на максимално допустимата скорост за движение по него да е различна от 50 км/ч (по-висока или по-ниска) и на предходни/следващи участъци да е необходимо поставяне на пътен знак с ограничение 50 км/ч. При това положение районният съд е следвало да изиска и приобщи към делото схема/проект на организация на движението на цитирания булевард, от която да се установи дали съществува пътен знак В 26 преди мястото на установяване на нарушението, и ако съществува, какво ограничение на скоростта е въведено с него.

В случая районният съд се е произнесъл по жалбата срещу ЕФ при непълнота на доказателствата, което е резултат от непредприети процесуални действия от страна на съда по тяхното събиране. Във връзка с възражението на касатора, че по делото не е установено точното място на извършеното нарушение и на основание чл. 219 от АПК по настоящото производство е приет проект на постоянна организация на движението по [улица]касаещ процесния участък. В проведеното съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа, че в отсечката между [населено място] и АМ "Т." са налице няколко ограничения на скоростта, като в по-голямата си част отсечката е с разрешение за движение със скорост 70 км/ч, т.е. различна от посочената в ЕФ - 50 км/ч.

С оглед забраната предвидена в чл. 220 от АПК за фактически установявания от страна на касационната инстанция, то настоящият състав намира, че на посочените по-горе възражения следва да отговори съдът, разглеждащ спора по същество.

Това налага да бъде отменено решението на СРС, като постановено при неизяснена фактическа обстановка, а делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. При новото разглеждане на делото районният съд следва въз основа на доказателствата за организацията на движението към момента на нарушението да установи дали в посочения в ЕФ процесен участък е поставен знак В26, въвеждащ ограничението на скоростта 50 км/ч., както и къде точно е поставен, или е налице друг знак, въвеждащ друго ограничение на скоростта, съответно да извърши преценка допуснато ли е от касатора нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

На основание чл. 226, ал. 3 от АПК по искането на страните за присъждане на разноски за настоящото производство следва да се произнесе СРС.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 вр. чл. 221 ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1293 от 12.04.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 77/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 107-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, при съобразяване с дадените в решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.